

БОДЛЕРОВ ЈУБИЛЕЈ У ПАРИЗУ

У Паризу је од 11. до 13. септембра 2017. године одржан међународни комеморативни скуп поводом сто педесет година од смрти Шарла Бодлера и сто шездесет година од првог издања *Цвећа зла*. Под називом *Бодлерова мисао*, скуп је одржан у аутентичном амбијенту, у здању из 17. века које данас носи име Hôtel de Lauzun, док је у Бодлерово време било познато као Hôtel Pimôdan. Ту су некада становали Шарл Бодлер и Теофил Готје. Данас се у овој згради налази престижни истраживачки центар, Institut d'études avancées de Paris (IEA). Конференцију су организовали професор Ева Моризи са Универзитета у Оксфорду и професори Андре Гијо и Бертран Маршал са Универзитета Париз-Сорбона.

У некадашњој Бодлеровој кући сусреле су се три генерације познавалаца његовог дела. Публици су се обратили познати тумачи старије генерације: Џон Е. Џексон (Универзитет у Берну), излагањем о снази песничке речи код Бодлера, затим Жан-Лик Стајнмец (Универзитет у Нанту), чије се саопштење односило на рајеве у Бодлеровом делу, и Едвард Каплан (Универзитет Брендзајз), који се дотакао важних мотива детета и удовице, односно суштинске везе између жалости и рађања поезије.

Када је реч о представницима средње генерације професора, тумача и приређивача Бодлеровог дела, треба издвојити реферате Паола Тортонезеа (Универзитет Нова Сорбона-Париз 3) о Бодлеру и теорији комичног, Жака Дипона (Универзитет у Версају Сен Кентенан Ивлин) о Колет и Бодлеру, Соње Стивенс (Маунт Холјок Колеџ) о поетици укрштања, Анрија Сепија (Универзитет Нова Сорбона-Париз 3) о Бодлеровом есеју „Слика модерног живота“, Мишела Брикаса (Универзитет у Намиру) о Бодлеровим *Малим њесмама у њрози* и Карин Вестервеле (Универзитет у Минстеру) о реторици и улози предговора у Бодлеровом делу.

Припадници млађе генерације тумача отворили су нова поглавља, попут Николаја Либекера (Универзитет у Оксфорду), који је предложио савремено читање, новог Бодлера за 21. век, или Лоика Венделса (Универзитет Париз 8), чије је интригантано излагање о опсценом интертексту изазвало живу и конструктивну полемику. Андреа Шелино (Универзитет Париз-Сорбона) покушао је да представи Бодлера као филозофа историје; Оливје Гале (Универзитет Па-

риз-Сорбона) се задржао на моралном аспекту *Париској сѝлини*. Матилд Лабе (Универзитет у Нанту) детаљно је анализирао Бодлерова размишљања о раду, док је Натали Венсан-Миниа (Универзитет Блез Паскал, Клермон Феран) своје излагање посветила питањима социјалне естетике у *Париском сѝлину*. Жилијен Занета (Универзитет у Мичигену) инсистирао је на односу између пера и кичице, односно на нераскидивој вези између поезије и сликарства код Бодлера. Надја Фарташ (EHESS/CNRS) је истакла Бодлерову једноставност. Жан-Мишел Гувар (Универзитет Бордо-Монтен) говорио је о улози хистерије и хистеричне жене у Бодлеровој естетици, а Никола Валаца (Универзитет у Индијани) је разматрао естетичка питања вајарства и поезије, имајући у виду кип и тело госпође Сабатје, једне од Бодлерових муза. Соња Исак (Универзитет у Хајделбергу) испитивала је интертекстуалне везе између Бодлерових фрагмената и Поовог дела *Marginalia*. Излагање Арноа Сутија (Универзитет Лил 3) односило се на Бодлеров однос према Поу и Де Местру. Мари Катар Дауду (Универзитет Париз-Сорбона) привукли су појмови понора и милости, односно молитве код Бодлера. Весна Елез (Универзитет у Београду) понудила је нову визуру из које се могу посматрати представе оностраности у *Цвећу зла*.

Међу најмлађим истраживачима, Емили Мерлвед (Универзитет у Тулузу-Жан Жорес) бавила се питањима реторике и етике, док је Орели Леклер (Универзитет Париз Дидро) покушала да укаже на Бодлерово опирање логици предвидљивости. Жилијет Дује (Универзитет Франсоа Рабле, Тур) размотрила је проблем неизрецивог и однос према прози. Повилас Бирбилас (Универзитет Париз-Сорбона) усредсредило се на појам светости код Бодлера.

Разноврсност приступа и исцрпност аргумената показали су да интересовање за Бодлерово дело не јењава. Саопштења су осветлила готово све аспекте Бодлеровог стваралаштва и његову естетичку теорију из више углова, потврђујући чињеницу да је Бодлер и данас не само најзначајнији, него и омиљени песник.